

DOMÁ•CĀ• NĀ•SILĀ• - NEUVĀŠĀ~ITELNĀ% PRO JINĀ%

NedĀ•le, 19 zĀ•řĀ™Ā- 2010

NeĀ¾ si pĀ™eĀ•tete dopis, který jsem dnes do redakce dostala, pĀ™eĀ•tĀ•te si, prosím, následující: „Pod pojmem domácí násilí rozumíme útoky, napadání, výhrů¾ky od blízké osoby s cílem ublí¾it Ā•i získat nad obĀ•tí pĀ™evahu a moc. Je útokem lidskou dĀ•stojnost, ohro¾uje zdraví a ve vyhrocených pĀ™ipadech i Ā¾ivot obĀ•ti."

V Ā•eských zákonech zatím není pojem domácího násilí pĀ™ímo definován, ale od roku 2004 platí § 215 a) trestního zákoníku - týrání osoby Ā¾ijící ve společném obydlí:

- Kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu Ā¾ijící s ním ve společném obývaném bytě nebo domě, bude potrestán odnětím svobody a¾ na tĀ™i léta.

- Odnětím svobody na dvě léta a¾ osm let bude pachatel potrestán, zvlá¾ně surovým způsobem nebo na více osobách, nebo delší dobu.

a) spáchá-li Ā•in uvedený v odstavci 1

b) pokračuje-li v páčání takového Ā•inu po

Agresor bývá rozčilený, Ā¾árlivý, podrážděný, zuřivý a explozivní a obĀ•t Ā¾ kritizuje. ObĀ•t se v této fázi sna¾í být ú

aktivní, peňující, obviňuje sebe sama a sna¾í se tím, Ā¾e vyhoví násilníkovi, vyhnout konfliktu. V období týrání agresor ztrácí kontrolu nad svým jednáním a dochází k propukání fyzického a psychického násilí. ObĀ•t se v této fázi cítí bezmocná,

bojí se a vĀ•i agresorovi cítí zlobu. Poslední fáze je někdy nazývaná obdobím usmiřování, fází lásky nebo také poetickým označením líbánek. Agresor po období týrání cítí vinu, obĀ•ti se sna¾í omluvit a slibuje jí, Ā¾e u¾ se násilí nebude nikdy

opakovat. Ujiňuje ji o svých citech apod. ObĀ•t mu vĀ•tí, má naději, Ā¾e se vztah urovná a agresorovi odpouští. Tyto fáze se pak opakují. Jediné, co se mění, je intenzita týrání, které se zvlá¾ně, a poměr délky

trvání jednotlivých fází. VĀ•inou se zkracuje fáze „líbánek" a prodlužuje fáze týrání a vytváření napětí. Tím dochází ke stále se zvlá¾nějící nerovnosti postavení mezi mužem a ženou (agresor má nad obĀ•tí moc, obĀ•t

cítí bezbranná a závislá na násilníkovi). Protože se domácí násilí odehrává ve velké míře v soukromí bytu a Ā•eská společnost je stále k tomu jevem ve velké míře netečná, zůstává Ā•asto skryto. S tím souvisí i Ā•astá dĀ•kazní nouze a tudíž obtížná soudní postížitelnost agresora. PĀ™es všechny tyto znaky - a nebo spíše právě pro ně - n

výjimkou i dlouholeté trvání vztahů, ve kterých domácí násilí figuruje. Z výzkumu vyplynulo, Ā¾e se s domácím násilím setkala pĀ™ibližně Ā•eských 38 % žen.

a nyní ten nesmírně smutný a zoufalý dopis:

Ahoj všichni, dlouho jsem zvažovala, jestli se vám budu svěřet, dosud jsem to nikomu nedokázala

myslet, Ā¾e se mi trochu uleví. Určitě mám v plánu, Ā¾e se svěřím svoji bezvadné rodině (rodině), kteří byli všichni

pohodlí, a nepamatují si, Ā¾e by se za mého hezkého dětství jak hádali. Vždycky nás měli rádi (nás oba s bráchou)

a podporovali nás. Bylo to před čtyřmi roky, kdy jsem poznala svého nynějšeho partnera - se kterým máme

máme dvouletého syna. Ze zájmu byl úplně zlatý a všichni mi záviděli, jak mám úžasného chlapa. Já se

do něj zamilovala a věřila jsem, Ā¾e to chlap na celý život. Měli jsme hodně společného, ale i jsme si

co povídat. On nebyl žádná padavka a taky velký romantik. Byl sváta znalec a uměl jazyky, imponoval mi. Ale po

některém čase (což mi došlo teprve nedávno) mi začal obrovsky vyčítat nejraději věci: jako to, Ā¾e jsem

zdržela o půl hodiny déle v práci, Ā¾e jsem mu řekla neodepsala na email (i když jsem měla v práci uzavřku a ani jsem

se kolikrát nestihla najít), Ā¾e jsem mu odpověděla jen na polovinu věci, na které se mě v emailu ptal. Dalším

problémem byl můj koníček: což bylo hiphopové tancování: dvakrát v týdnu jsem měla tréninky, a jednou za měsíc i soutěže

nebo nějaké vystupování na akci. Byla z toho pak vždy obrovská scéna, ze které jsem samozřejmě vinila ze zájmu

výhradně sebe. Slyšela jsem totiž od něj, Ā¾e jsem sobecká a Ā¾e on má tak rád, Ā¾e se mnou chce trávit

maximum času a já si trajdám po tancování. Nicméně - říkala jsem si, Ā¾e má poznal přeci i s mojí prací i s

tancováním, tak jsem myslela, Ā¾e bude s tím smířený. Ale v každé volné chvíli jsem pak byla raději už jen s ním, u¾

přestala chodit ven s kamarádkami a všechny akce jsem odmítala, protože to doma vyvolalo akorát hádky. A

já se hádkám prostě snažila vyhnout a dělala jsem proto všechno. Dost mě to ale unavovalo. V téhle době mi

jeho chování bylo normální. Rozhodli jsme se pak pro založení rodiny. V té souvislosti jsem si říkala

- no paráda, vlastně bude doma naprostý klid a harmonie, protože s tancováním tedy skončím a tak budu mít

spoustu času na něj. Spletla jsem se. V práci jsem měla stejné nasazení, a jako tohle jsem se domu vracela

řílená unavená a u¾ kolem deváté desáté jsem si pála jít spát. Ale to bylo řpatná, proto¾e jsem celý den byla v práci a veer se pameci musím vnovat jemu; No spala jsem proto málo, byla jsem poád vystresovaná - proto¾e chtl, abych se mu dost vnovala, aby se nerozílil; a ke konci táhotenství u¾ jsem se nechtla (nemohla) ani milovat a to bylo právě peklo.

Zal "kvli mn" chodit s kámoem do hospody a vracel se k ránu a budil mě, Ával na mě tak jako nikdo vivot, Áe jsem mrcha, dávka, frigida pitomá, a a táhnu pry. Obas mě i hodil nřkam na gauš nebo na postel. Há nejastji podřalky, vřinou o zem, jen jednou proti mě. I v den mého porodu na mě byl nařtvanej, a to proto. Áe on nebyl ten první, kdo za mnou pámijel do porodnice, ale byli to moji rodiš. Ale stejn jeřtř o nic neřlo, já jeřtř nerodila, tak jsem byla jen pámijatá do porodnice, proto¾e syn měl horř; ozvy a já měla stejn ten den termín. Tak¾e Áádná panika. V ten den se také jeřtř pohádal se zamřstnavatelem, tak jsem ho prosila, aš se uklidní a je na mě hodnej. Poád jsem v jeho pámítomnosti byla v takovém velkém napřtí a stresu. I porodu jsme byli vřichni řstnř, ale dlouho to nevydr¾elo. Hádky kvli nřemu byly poád a za pár mřsíc pil víc a víc, pak ani nemřl práci - rozeřel se se zamřstnavatelem. Ale stejn mi nic doma nepomohl a já nespala buď kvli miminku nebo kvli nřmu. Tak¾e jsem měla jen nřco málo pmes 50 kilo a byla jsem hromádka nervř. Jednu noc pmiřel zase opilý a vyhr¾oval, Áe se kvli mě zabije, opřt zopakoval, Áe jsem frigida, kráv (proto¾e jsem nechtla sex ka¾dý druhý den). Byla jsem ale totálnř vyšerpaná. On tedy sáhl pro nř a v úplné nepřitnosti se pmede mnou Ářznul do zápřstř, tekla spousta krve, já chtla volat sanitku, málem jsem z toho měla kolaps, úplnř jsem cítila, Áe mi snad srdce vyskoř z hrudníku, bylo to strařné; On mě ale poslal do onř míst, obvřzal si to a dořel si přřky na pohotovost. Já mezitřm byla úplnř řílená a psala ze zoufalství na on-line linku bezpečř, to bylo poprvé, kdy jsem se nřkomu svřřm, ale pmiřla mi dalř den odpovřš. Áe email nebyl dorušen. Po téhle zářitosti dostal mřj partner papřr od doktora, Áe musí navřtř psychologa. Tak tam opravdu musel jřt, poprvé sám a podruhé jsem tam byla pozvaná i já. Tam jeřtř tvrdil, Áe ví, Áe to mám s nřm moc třřké, ale tím to skonřilo a Áádné dalř sezení u¾ nechtl. Já ho pmlouvala, al prostř "nenř magor", to jen v papřrech měl napsané, Áe trpř depresivní foriř. A tak řly dny dál, já se bála - vřdycky kdy¾ měl pmiřt domu, i kdy¾ řel na pivo, tak jsem břřela s nořema, co jsme měli doma do sklepa, aby si t nřco neudřlal, netuřila jsem, v jaké bude náladř. No, pak byl na chvíli klid, tak na mřsíc, nehádali jsme se a řili normálnřm partnerskřm řivotem. A pak to zase nastalo. řřlené hádky kvli hloupostem. Platř tady stoprocentnř, Áe kdo chce břit, hář si vřdycky najde, vřdycky nařel dřvod, proš se na mě nařtvat a d řeny. Vřdycky mi opakoval, Áe má právo na mě řřvat, proto¾e jsem ho k tomu vyprovokovala.

U¾ i naře okolí si i pmes moř snahu vře skrřt, vřimlo, Áe jsem nřjak zamklejřř a Á tak veselá, jako jsem vřdycky byla. To kdy¾ jsem Ářekla svřmu partnerovi, tak se zase rozřřil a poslal mého pmiřbnř který měl dobrý postřeh, doř; Hádal se kvli absolutnř neuvřřitelnřm vřcem, cokoliv mu stařřilo jako záminka. tak postupnř pokračovala, hádali jsme se ka¾dý týden nebo 14 dní. A¾ to dořlo tak daleko, Áe loni na Vánoce m tak nařval a ponřřil, Áe jsem mu dala pohlavek. Já u¾ se také pmeřtala ovládat; Jen¾e - on mi ho trojnásobnou muřskou silou v pohodř vrřtil, tak¾e jsem vzala druhou o zem. A tak to pokračovalo i nadále, jen¾e mě p takové facce pak vřdy dva dny bolela hlava a sanice. Mám pocit, Áe to pmeřcházř u¾ z psychického do fyzického nátlaku. Nebo u¾ oboř dohromady, nevřm. Nejvřc mu vyřřtám to, Áe na mě řřve sprostř i pmed synem a jednu facku uřtdřil pmed nřm. Vřte, on pocházř z rodiny, kde se rodiš poád řřlená hádali a taky to pmed pmede mnou. A jeho otec svoř manřelku i bije. Mřj partner odeřel velmi brzy z domova, měl toho tam prř plné zuby. Jen pro vysřtlenř, partnerřv bratr má také problémy s depresř, a to je dost na to, abych byla hodnř opatrnř. V téhle rodinř je to prostř prřřv, nřř jaká zátřř. Vřm, Áe pokud bych se svřřm, Ámila moř rodinř, okamřitř by

Jim něco málo i říkám, ale s plnou pravdou si opravdu ven netroufám. Ale vřídím, že jestli to bude nutné, udělám to. Naše rodina byla vždycky fungující a měla jsem dobré a pohodové zázemí, z domova jsem odcházela v patnácti letech. I teď v nich mám jedinou a silnou oporu. Přála bych si mít ale oporu v partnerovi. A rozhodně mu nedovolím, aby v naší rodině nastolil poměry, které má sám doma. To budu raději opravdu sama. Odklívá nejsem, peníze si taky vydělám. V práci jsem měla víc než on a i na mateřské chodím částečně do práce a navíc vím, že pokud by bylo třeba, rodiče by mi v nouzi pomohli. Je zvláštní, že už ani nevím, jestli ho mám ještě ráda – tedy tak, jako jsem ho měla ráda na začátku, nějak ten vztah k němu nedokážu specifikovat. Mám ho ráda, ale nesmím se s ranami a bolestmi, které mi za těch pár let způsobil a které mu nikdy neodpustím. Říkám si, že ať je raději syn se mnou v klidu, než aby šel v podobné rodině, jakou měla má matka. Moc vám děkuji, že jste strávili čas nad mým příspěvkem a budu moc ráda, když mi odpovíte, co si o tom myslíte. J